

[Kaj Poulsen]

ation, at vi har et korthus, der er faldet sammen. Hr. minister, jeg synes, det var uklogt at lægge det forslag frem her. Når jeg sagde, at der var besparelsesmuligheder på dette område, som parterne på arbejdsmarkedet har været enige i skulle gennemføres, kunne ministeren have fundet de forslag frem til en diskussion i Arbejdsmarkedsudvalget mellem partierne, der ligger i Bonnerup Nielsen-udvalget. Her ligger der masser af spændende forslag og nogle, som vi ikke bryder os særlig meget om, men som godt kan være nødvendige at gennemføre. Ministeren valgte altså noget andet og kommer nu, når korthuset er faldet sammen og beder: Vil du nu ikke godt? Jeg synes, at ministeren har været utrolig ubehændig i behandlingen af denne sag, og jeg tror, at det, der er sket i dag, er, at ministeren og regeringen får løn som forskyldt.

Glistrup (FP):

Ordsproget siger som bekendt, at tyv tror, hver mand stjæler, men det gælder altså åbenbart også for arbejdsministre, som det blev afsløret. Det er fuldstændig grundløse overfald på Fremskridtspartiet, som arbejdsministeren præsterede i sin surhed her i dag.

Forholdet er det, at denne dags arbejdsmarkedsbehandling starter som sædvanlig med, at arbejdsministeren har lavet et forlig med Socialdemokratiet om at smide nogle milliarder ud. Aldeles uden nogen som helst fornuft går han hånd i hånd med Socialdemokratiet. Han forklarer her fra talerstolen, hvordan han i telefonen har forhandlet med Socialistisk Folkeparti. Der er ingen, der nogen sinde ved, om det er det forslag, vi har her, eller nogle andre forslag, som arbejdsministeren har tænkt at tale med Fremskridtspartiet om. Sådan starter dagen, og dagen slutter efter alt at dømme med det næste forslag, vi skal behandle, hvor arbejdsministeren igen helt fjoget smider milliarder af skatteyderkroner ud til noget meningsløst bras, fordi han vil takkes Socialdemokratiet.

Så kommer han, fordi han i en enkelt situation endnu ikke har fået Socialdemokratiets accept til sine mærkelige ting, og skælder ud på Fremskridtspartiet for, at det skulle være aldeles godt, at vi slås for besparelser, at vi slås for skattenedsættelser som følge af besparelserne.

Det, ministeren har fundet på, er jo et rent og skært sorteperspil, hvor han siger: Nu sparer

jeg nogle hundrede millioner, og så kan milliarderne rulle i de kommunale forvaltninger, hvad enten det er socialforvaltninger eller andre steder. Der er ikke gnist af spareforslag i det, som ministeren kommer med her.

Så siger han, at når Fremskridtspartiet påviser, hvordan der kan spares over 40 mia. kr. på arbejdsmarkedsforhold af skatteyderkroner om året, nemlig ved gennemførelse af lovforslag nr. L 254 af 12. april 1988, at nu er det pludselig Fremskridtspartiet, der går hånd i hånd med hr. Kaj Poulsen. Jeg vil råde ministeren til i de ledige stunder, han forhåbentlig får mange af, til at læse, hvad hr. Kaj Poulsen har sagt om L 254 af 12. april 1988, som jo er en genfremsettelse af noget tidligere. Han vil så finde ud af, at det bestemt ikke er at gå hånd i hånd med Socialdemokraterne, når Fremskridtspartiet henviser til det forslag, der virkelig reelt kan spare penge, men gør det på en socialt anvarsbevidst måde, og hvor – bevares – arbejdsministeren bliver arbejdsløs; men alle andre arbejdsløse kommer dog i beskæftigelse, hvis man vel at mærke gennemførte det forslag.

Det gennearbejdede, sammenhængende forslag tillader arbejdsministeren sig at kalde for et goldt forslag, hvor han selv ikke engang har formået at føde den mindste mus med det, han har søgt at barsle med her, hvor han har villet gøre socialministeren til sorteper. Det er alene en squeezeing inden for regeringen. Der er intet besparelsesforslag i det, ministeren her har fremlagt.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Kaj Poulsen spurgte, når vi nu var enige om, at det er lønmodtagerne og arbejdsgiverne, der sammen utilsigtet anvender systemet, hvorfor det så er lønmodtagerne, der skal betale. Det har en meget klar begrundelse. Det er lønmodtagerne, der får dagpengene, og det er de dagpenge, der ikke længere skal udbetales. Så simpelt er det.

Så siger hr. Kaj Poulsen som svar på spørgsmålet om andre spareforslag, at der er masser af spændende forslag i Bonnerup Nielsen-rapporten. Jeg må forstå det på den måde, at nogle af de forslag i Bonnerup Nielsen-rapporten, som jeg endnu ikke har anvendt – der er nemlig nogle af dem med her – vil hr. Kaj Poulsen og Socialdemokratiet støtte. Jeg vil selvfølgelig eftersøge, hvilke af de forslag, der står i Bonne-